

วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล

Error Analysis in Spelling Words of Students Majoring in Thai Language, Faculty of Foreign Languages, College of Arts and Sciences, Yunnan Normal University for Sustainable Tourist Attraction

ศิวริน แสงอาวูธ¹ และ หยาง ลี²
Siwarin SAENGAWOOT and Yang LI
E-mail : guggs48@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล โดยศึกษาข้อมูลจากการรวบรวมงานเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 40 คน จากการทำแบบทดสอบคนละ 3 ชุดดังนี้ การเขียนบรรยายภาพ การเขียนเรียงความ และการเขียนตามคำบอก รวมงานเขียนทั้งหมด 120 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย

ผลการวิจัยพบว่าข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล มี 5 ประเด็นดังต่อไปนี้ 1. การเขียนพยัญชนะต้นผิด 2. การเขียนสระผิด 3. การเขียนพยัญชนะท้ายผิด 4. การเขียนวรรณยุกต์ผิด และ 5. การเขียนตัวสะกดการันต์ โดยพบข้อผิดพลาดด้านการเขียนพยัญชนะต้นผิดมากที่สุด และพบข้อผิดพลาดด้านการเขียนวรรณยุกต์น้อยที่สุด

คำสำคัญ : ข้อผิดพลาด การเขียนสะกดคำ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (Ph.D)

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล

Abstract

The objective of this research was to analyze the spelling errors of students majoring in Thai language, Faculty of Foreign Languages, Arts and Sciences Institute, Yunnan Normal University by studying the 40 pieces of fourth year students' written assignments. Each student wrote 3 written assignments describing pictures, essay writing, and dictation. The researchers analyzed the spelling errors from the total 120 pieces of written assignments of the Chinese students majoring in Thai language.

The research finding revealed that there were five aspects of spelling errors including 1) initial consonants 2) vowels 3) final consonants 4) intonation marks and 5) mark placed over the final consonant of a word. The most common error was incorrect initial consonants while intonation mark was found the least spelling error.

Key Words : errors, spelling

บทนำ

ปัจจุบันมีชาวต่างชาติให้ความสนใจในการเรียนภาษาไทยมากขึ้น เนื่องจากประเทศไทยได้เป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติ การท่องเที่ยว และวัฒนธรรม ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศจึงเป็นการทำความรู้จักประเทศไทยและความเป็นไทย ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้นในสถาบันการศึกษาของต่างประเทศ

สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล (College of Arts and Sciences, Yunnan Normal University) ตั้งอยู่ ณ เมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาษาไทยมาหลายปี โดยในปัจจุบันมีนักศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยไม่น้อยกว่า 300 คน อย่างไรก็ตามการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนยังมีปัญหาในการใช้ภาษาอยู่พอสมควร เนื่องจากว่าผู้ใช้ภาษาไทยไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง นอกจากนั้นยังมีปัจจัยต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคในการเรียนการสอน ทำให้การใช้ภาษาไทยของชาวจีนที่เรียนภาษาไทยต้องประสบปัญหาหลายด้าน โดยเฉพาะปัญหาด้านการเขียนสะกดคำที่เป็นปัญหาหนึ่งในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน

ปัญหาด้านการเขียนสะกดคำของนักศึกษาจีนมีสาเหตุมาจากภาษาแม่ที่มีความแตกต่างกับภาษาไทยหลายด้าน ส่งผลให้การเขียนภาษาไทยของชาวจีนมีปัญหา จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาด้านการเขียนสะกดคำของนักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย ได้แก่ การออกเสียงผิดทำให้เขียนผิด ซึ่งการออกเสียงนับเป็นปัญหาใหญ่ของชาวต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย และถือว่าเป็นปัญหาหลักของการเรียนภาษาทุกภาษา เนื่องจากแต่ละภาษาย่อมมีพื้นฐานภาษาที่แตกต่างกัน การออกเสียงจึงแตกต่างกัน เช่น เสียงพยัญชนะ เสียงสระและเสียงวรรณยุกต์ บางเสียงมีในภาษาไทยแต่ไม่มีในภาษาจีน ทำให้ผู้เรียนชาวจีนที่มาเรียนภาษาไทยไม่สามารถออกเสียงบางเสียงของภาษาไทยได้ถูกต้อง เช่น การออกเสียงพยัญชนะ บ, ด การออกเสียงควบกล้ำ การออกเสียงสระ อี,เอื้อ,เอื้อะ,เอื้อ การออกเสียงวรรณยุกต์ตรี เป็นต้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาจีน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขข้อผิดพลาดและเป็นประโยชน์สำหรับผู้สอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้จะรวบรวมข้อมูลและศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล ชั้นปีที่ 4 จำนวน 40 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยในด้านการสะกดคำ

ขอบเขตด้านระยะเวลา

งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลจากงานเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล 1 ปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล
2. เพื่อนำไปใช้ในการหาแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาต่างชาติต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในงานวิจัยนี้คือนักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล โดยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน มีเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือเป็นนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 จากสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อสร้างเกณฑ์ในการวิเคราะห์และตีความ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการเขียน ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประมวลแนวคิด ทฤษฎี และความรู้มาใช้ในการสร้างเกณฑ์หรือแนวทางในการวิเคราะห์

2. ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเป็นข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ผลงานการเขียนของนักศึกษาชั้นที่ได้ทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อนำมาใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำ โดยแบบทดสอบที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

3.1 การเขียนบรรยายภาพ

3.2 การเขียนเรียงความ

3.3 การเขียนตามคำบอก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการรวบรวมงานเขียนของนักศึกษาจำนวน 40 คนจากแบบทดสอบคนละ 3 ชุด รวมงานเขียนเพื่อนำมาวิเคราะห์ 120 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจวิเคราะห์งานเขียนทั้ง 120 ฉบับ และจำแนกการเขียนสะกดคำผิด โดยใช้แบบวิเคราะห์การเขียนผิดในลักษณะต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

3. ลักษณะการวิเคราะห์มีลักษณะเป็นการพรรณนากตัวอย่างประกอบ โดยวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำในภาษาไทย

4. นำข้อมูลที่วิเคราะห์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้อง

5. นำเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ อภิปรายผล พร้อมสรุปและให้ข้อเสนอแนะ

บทสรุป

จากการศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ

สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล พบข้อผิดพลาด 5 ประเด็นได้แก่ การเขียนพยัญชนะต้นผิด การเขียนสระผิด การเขียนพยัญชนะท้ายผิด การเขียนวรรณยุกต์ผิด และการเขียนตัวสะกดการันต์ผิด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อผิดพลาดที่พบจากการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องเป็นข้อผิดพลาดที่พบในการเขียนภาษาไทยของผู้ใช้ภาษาชาวจีนที่มาเรียนภาษาไทย เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาที่มีพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์หลายรูปหลายเสียงจนทำให้เกิดคำพ้องรูป พ้องเสียงจำนวนมาก ทำให้บางครั้งผู้ใช้ภาษาไม่สามารถนำมาใช้ในการเขียนได้อย่างถูกต้อง จากการศึกษาสรุปได้ว่านักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย ในคณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล มีข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำ ได้แก่ การเขียนพยัญชนะต้นผิด การเขียนสระผิด การเขียนพยัญชนะท้ายผิด การเขียนวรรณยุกต์ผิด และการเขียนตัวสะกดการันต์ผิด

การเขียนพยัญชนะต้นผิด พยัญชนะต้น คือ พยัญชนะตัวแรกที่ประสมกับสระ ทำให้อ่านออกเสียงแปรไปต่าง ๆ บางทีก็มี ตัวเดียว บางทีก็มีสองตัว สามตัวประสมกัน บางทีก็เพี้ยนไปบ้างตามที่เปลี่ยนแปลงหรือลดรูปสระเสีย จากการศึกษาสรุปข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะต้น ได้แก่ การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด การเขียนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำผิด การเขียนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบผิด ดังนี้

การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด พยัญชนะต้นเดี่ยวเป็นพยัญชนะรูปเดียวที่ปรากฏต้นพยางค์หรือต้นคำ จากการศึกษาพบว่า การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด ได้แก่ การเขียนอักษรเสียงเดียวกันระดับเสียงเหมือนกันผิด การเขียนอักษรเสียงเดียวกันระดับเสียงต่างกันผิด การเขียนอักษรเสียงต่างกันมีรูปคล้ายกันผิด และการเขียนอักษรเสียงและรูปต่างกันผิด

การเขียนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำผิด อักษรนำ คือ พยัญชนะ 2 ตัวเรียงกันประสมสระเดียว แต่ออกเสียงเป็น 2 พยางค์ คือ พยางค์ต้นเหมือนมีสระประสมอยู่ด้วย พยางค์ที่ 2 ออกเสียงตามสระประสมอยู่ จากการศึกษาพบว่า การเขียนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำผิด ได้แก่ การเขียนอักษรนำผิดโดยแทรกรูปสระอะ การเขียนอักษรนำผิดโดยตัดรูปอักษรนำ การเขียนอักษรนำผิดโดยเขียนคำที่ไม่ใช้อักษรนำเป็นอักษรนำ และการเขียนอักษรนำผิดโดยใช้ตัวนำหรือตัวตามผิด

การเขียนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบผิต อักษรควบ คือ พยัญชนะที่ควบกับตัว ร, ล, ว มีเสียงกล้ำเป็นสระเดียวกัน มี 2 อย่าง คือ อักษรควบแท้ และอักษรควบไม่แท้ จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าการเขียนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบผิต ได้แก่ การเขียนอักษรควบผิตโดยใช้ตัวควบผิต การเขียนอักษรควบผิตโดยไม่ใส่ตัวควบ และการเขียนอักษรควบผิตโดยเขียนคำที่ไม่ใช่อักษรควบเป็นอักษรควบ

การเขียนสระผิต ภาษาไทยมีแต่รูปสระที่ใช้ประสมกับพยัญชนะอย่างเดียว เมื่อต้องการจะเขียนโดดๆ ก็เอาตัว “อ” ซึ่งจัดไว้ในพวกพยัญชนะมาประสมเข้า ออกเสียงเช่นเดียวกับสระเปลา เว้นแต่สระ ฤ ฦ ฦ ฦ ฦ เขียนโดดๆ ก็ได้ จากการศึกษาสรุปได้ว่าข้อผิดพลาดในการเขียนสระ ได้แก่ การเขียนสระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาว การเขียนสระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น การเขียนสระผิตเพราะรูปคล้ายกัน การเขียนสระผิตเพราะเสียงสระเหมือนกันแต่รูปต่างกัน การเขียนสระผิตเพราะไม่เข้าใจการออกเสียง การเขียนรูปสระที่ไม่ใช้ในภาษาไทย การเขียนสระผิตเพราะไม่ใส่รูปสระ ดังนี้

การเขียนพยัญชนะท้ายผิต พยัญชนะท้ายคือเสียงท้ายคำซึ่งจะมีทั้งเสียงที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกด ได้มีผู้ให้ความหมายของตัวสะกดไว้ว่าตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ประกอบอยู่ข้างท้ายสระและมีเสียงประสมเข้ากับสระ ทำให้หนักขึ้นตาม ฐานของพยัญชนะ

จากการศึกษาสรุปได้ว่าข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะท้าย ได้แก่ การเขียนพยัญชนะท้ายผิตโดยใช้ตัวสะกดมาตราเดียวกัน การเขียนพยัญชนะท้ายผิตโดยใช้ตัวสะกดต่างมาตรา การเขียนพยัญชนะท้ายผิตโดยขาดตัวสะกด การเขียนพยัญชนะท้ายผิตโดยเพิ่มตัวสะกด และการเขียนพยัญชนะท้ายผิตโดยเปลี่ยนรูปเดิม

การเขียนวรรณยุกต์ผิต ในภาษาไทยมีรูปวรรณยุกต์ 4 รูป แต่มีเสียงวรรณยุกต์ 5 เสียง วรรณยุกต์ของพยางค์มีความสัมพันธ์กับพยัญชนะต้น พยัญชนะสะกด ความสั้นยาวของเสียงสระและรูปวรรณยุกต์ด้วย เพราะ เมื่อใดที่ส่วนใดส่วนหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป วรรณยุกต์ของพยางค์นั้นก็จะเป็นไปและทำให้ความหมายเปลี่ยนตามไปด้วย จากการศึกษาสรุปได้ว่าข้อผิดพลาดในการเขียนวรรณยุกต์ ได้แก่ การเขียนวรรณยุกต์ผิตโดยใช้รูปวรรณยุกต์ผิต การเขียนวรรณยุกต์ผิตโดยเพิ่มรูปวรรณยุกต์ และการเขียนวรรณยุกต์ผิตโดยขาดรูปวรรณยุกต์

การเขียนตัวสะกดการันต์ผิต ตัวการันต์ คือ พยัญชนะสุดท้ายที่ไม่ต้องการอ่านออกเสียงเป็นตัวสะกด หรือเป็นพยัญชนะต้น ของพยางค์ต่อไป โดยมากมีไม้ทัณฑฆาตบังคับข้างบน แต่บางทีก็ทิ้งไว้ลอยๆ ทราบได้ด้วยความเคยชิน ตัวการันต์นี้ เป็นพยัญชนะตัวเดียวกันมี เป็นอักษรควบหรือนักมี สองตัวเรียงกันก็มี รูปสระประกอบอยู่ ด้วยก็มี โดยมากมักอยู่ท้ายพยางค์ จาก

การศึกษาสรุปได้ว่าข้อผิดพลาดในการเขียนตัวสะกดการันต์ ได้แก่ การเขียนตัวสะกดการันต์ผิดโดยใช้ตัวสะกดการันต์ไม่ถูกต้อง การเขียนตัวสะกดการันต์ผิดโดยไม่ใช้ตัวสะกดการันต์ในคำที่ควรใช้ และการเขียนตัวสะกดการันต์ผิดโดยเพิ่มตัวสะกดการันต์ในคำที่ไม่ควรใช้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยเรื่อง “ วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัย ยูนนานนอร์มอล ” ที่ได้สรุปผลข้างต้นแล้วนั้นเป็นข้อมูลนำสู่การอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

ในงานวิจัยเรื่องนี้ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำที่พบมากที่สุดได้แก่ ข้อผิดพลาดจากการเขียนพยัญชนะต้นผิด ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับปณิธาน บรรณารธรรม (2555) ที่ทำวิจัยเรื่อง นักศึกษาจีนกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย โดยกลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยยูนนาน นอร์มอล ที่ลงทะเบียน เรียนรายวิชา THA 1303 การเขียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 49 คน พบว่า นักศึกษาจีนมีข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย 4 ด้าน ได้แก่ การสะกดคำ การใช้คำ การผูกประโยค และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน รวม 1151 แห่ง โดยมีข้อผิดพลาดด้านการสะกดคำมากที่สุด ลักษณะที่ผิด คือผิดในเรื่องการเขียนพยัญชนะ การเขียนสระ และการเขียน วรรณยุกต์ รองลงมาคือข้อผิดพลาดในการผูกประโยค ลักษณะที่ผิดมากที่สุดคือ การผูกประโยคโดยขาดคำที่จำเป็น การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง และการผูกประโยคโดยเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น ตามลำดับ ข้อผิดพลาดในการใช้คำ ลักษณะที่ผิดมากที่สุดคือ การใช้คำไม่เหมาะสมแก่ความ การใช้คำผิดความหมาย และการเขียนคำทับศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องงานวิจัยของศรีจันทร์ วิชาติตรง (2542) ที่ทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา สถาบันราชภัฏพระนคร ปีการศึกษา 2540 พบว่า นักศึกษามีข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การสะกดการันต์ การใช้คำ การแต่งประโยค การเว้นวรรค การใช้เครื่องหมายอื่น ๆ การใช้เครื่องหมาย ไปยาล การใช้อักษรย่อ และการใช้ตัวเลข รวมทั้งสอดคล้องกับข้อค้นพบของบุญยโสธร ตริวิเศษ (2542) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยใน ชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยพบว่าปัญหาด้านการเขียนของนักเรียนที่ใช้ภาษาเขมร ได้แก่ ปัญหาในการ สะกดคำ ทั้งการใช้พยัญชนะผิด การใช้สระผิดและการขาดรูปวรรณยุกต์

สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาส่วยพบ ปัญหาในการสะกดคำ ด้านพยัญชนะ วรรณยุกต์และสระ ตามลำดับ และตรงกับผลการวิจัยที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาต่างชาติของฟาน จองบินห์ (2552) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษา ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม พบว่า การเขียนภาษาไทยมีข้อผิดพลาด 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสะกดการันต์ในเรื่องพยัญชนะต้น ตัวสะกด สระ วรรณยุกต์ และตัวการันต์ 2) ด้านการใช้คำในเรื่อง ใช้คำผิดความหมาย ใช้คำผิด ไวยากรณ์ ใช้คำฟุ่มเฟือย และใช้ภาษาพูดแทน ภาษาเขียน 3) ด้านการใช้ประโยค ในเรื่อง การลำดับคำในประโยคผิด การขาดคำที่จำเป็น การใช้คำเกิน และการใช้สำนวนภาษาแม่ และ 4) ด้านการใช้วรรคตอน ในเรื่องการใช้ย่อหน้า การเว้นวรรคผิด และการใช้เครื่องหมายยัติภังค์ผิด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเรื่องข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติในด้านอื่นๆ เช่น ด้านการใช้คำ ด้านการใช้ประโยค เป็นต้น ก็จะทำให้ได้ผลการวิจัยที่หลากหลายขึ้น
2. ควรศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนในทักษะอื่นๆ ได้แก่ ฟัง พูด และอ่าน ก็จะทำให้ได้ผลการวิจัยที่มีประโยชน์
3. ควรศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยอื่นๆ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับผลงานวิจัยเรื่องนี้ก็จะได้ผลการวิจัยที่หลากหลาย
4. ควรนำผลการศึกษางานวิจัยเรื่องนี้ไปปรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติที่มาเรียนภาษาไทยโดยเฉพาะในด้านการเขียนสะกดคำ

เอกสารอ้างอิง

- กันทิมา วัฒนะประเสริฐ. (2531). *เรื่องของการสะกดการันต์*. ใน บทความวิชาการ 20 ปี ภาควิชาภาษาไทย. นครปฐม : ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 37-43.
- กุลกาญจน์ เอี่ยมผาดานัย. (2553). *ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน*. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี ศรีแก้ว. (2527). *การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2525*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). *การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- คุชฎีพร ชานโรศานต์. (2523). *ข้อบกพร่องบางประการในการเขียนภาษาไทย*. วารสารอักษรศาสตร์ 1(12) : 32-45.
- ทิศนา แหมมณี. (2545). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ : ด้านสู่วิชาการพิมพ์.
- นววรรณ พันธุมธา. (2523). *การใช้ภาษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2552). *การสอนทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : บริษัท มิสเตอร์ก๊อปปี้ (ประเทศไทย) จำกัด.
- บุญยแสนอ ตรวิเศษ. (2542). *การวิเคราะห์ปัญหาการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุปผา บุญทิพย์. (2543). *การเขียน*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปณิธาน บรรณาธรรม. (2555). *นักศึกษาจีนกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย*. รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ศรีนครินทรวิโรฒ.
- พนมพร นิธิภูมิและเทพี จรัสจุงเกียรติ. (2538). *การใช้ภาษาไทย 1*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัทธยา จิตต์เมตตา. (2550). *การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแนวคิด : เทคนิควิธีสอนโดยใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. เอกสารประกอบการอบรม.

- พิเศษ เจียจันทร์พงศ์. (2528). *ศาสนาและการเมืองในกรุงสุโขทัย*. ศิลปวัฒนธรรมฉบับพิเศษ. กรุงเทพฯ : ศิลปวัฒนธรรม.
- พินทิพย์ ทวยเจริญ. (2539). *ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พาน จงบินห์. (2552). *การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม*. ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาสพงศ์ ผิวพอใช้. (2550). *การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาลาวระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- มยุเรศ รัตนนิคม. (2542). *สัทศาสตร์กับการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ*. สถาบันราชภัฏสกลนคร : สกลนคร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น จำกัด. ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2532). *หลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และเครื่องหมายอื่น ๆ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บริษัทเพื่อนพิมพ์จำกัด.
- วรรณ แก้วแพรก. (2524). *การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วรรณ โสมประยูร. (2544). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- วิชาการ, กรม. (2539). *การเรียนการสอนภาษาไทยปัญหาและแนวทางแก้ไข*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ศรีจันทร์ วิชาตรง. (2542). *การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาศาสนา ราชภัฏพระนคร ปีการศึกษา 2540*. รายงานการวิจัย. สถาบันราชภัฏพระนคร.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพงศ์ วิยศักดิ์พันธุ์. (2549). *การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์มิ่งเมือง.

- สิระ สมนาม. (2550). *การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง :กรณีศึกษานักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 1 ปี จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีสิบสองปันนา ณ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น.* รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น.
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์. (2538). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิรงค์ พงศ์ไพบุลย์.(2540). *หลักภาษาไทย.* พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุนันทา โสรัจจ์. (2528). *การสำรวจความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ การศึกษามูลเหตุแห่งการเขียนผิดและแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องการเขียนสะกดการันต์ผิดของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย.* รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- สุปราณี ดารานาย. (2536). *สอนนักเรียนให้เขียนตัวสะกดถูก. จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริยวรรณ เสถียรสุคนธ์. (2553). *ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.* รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- อัครา บุญทิพย์ .(2550) . *การสอนหลักภาษาเชิงบูรณาการ.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. เอกสารประกอบการอบรม.*
- อัญชลี ทองएम. (2537). *ศึกษาลักษณะความผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.* รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา.(2546). *หลักภาษาไทย.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.